

แนวทางการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวสำหรับฉากเปิดเรื่องซีรีส์เกาหลีบนเน็ตฟลิกซ์

Motion Graphic Design Opening Title Sequence of the Korean Series on Netflix

อภิชา อังคะวิภาต¹ และ อารยะ ศรีกัลยาณบุต²

Apichaya Aungkavipat and Araya Srikanlaynabuth

Corresponding author, E-mail : apichayaa@g.swu.ac.th

Received : October 13, 2025
Revised : December 15, 2025
Accepted : December 18, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหว (Motion Graphic) สำหรับฉากเปิดเรื่อง (Title sequence) ของซีรีส์เกาหลีบนแพลตฟอร์มเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหว (Motion graphic) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์รูปแบบกราฟิกและเทคนิคการเคลื่อนไหวที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างความประทับใจแรกแก่ผู้ชม จากกลุ่มตัวอย่างซีรีส์เกาหลีจำนวน 100 เรื่องเผยแพร่ในบริการสตรีมมิง Netflix ตั้งแต่ปี 2563-2567 โดยใช้แนวคิดการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหว (Motion graphic Design) ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบตัวอักษร (Typography) ที่มีการเลือกใช้มากที่สุดคือตัวอักษรไม่มีหัวและมีหัว Sans Serif และ Serif ในส่วนของประเภทภาพและสไตล์ของกราฟิก (Visual Style) พบว่ารูปแบบภาพออกแบบแบนราบ (Flat Design) และภาพที่เน้นวัสดุพื้นผิว (Material Design) ได้รับความนิยมสูงสุด เทคนิคการเคลื่อนไหว (Motion Techniques) ที่พบมากที่สุดคือการเคลื่อนที่แบบเส้นตรง (Linear Move) และการเชื่อมต่อระหว่างฉากที่ใช้บ่อยที่สุดคือการตัดต่อแบบธรรมดา (CUT)

ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหว (Motion graphic) นั้นมีการใช้อักษรพื้นฐานไม่ใช่ตัวอักษรที่มีการตกแต่งเพิ่มเติม การใช้รูปแบบกราฟิกเป็นรูปแบบที่ลดทอนรายละเอียด ทันสมัย การเคลื่อนไหวที่ใช้เทคนิคขั้นพื้นฐานไม่ซับซ้อน ทั้งหมดนี้เพื่อให้สามารถสื่อสารกับผู้รับชมได้อย่างรวดเร็ว ทันสมัย เนื่องจากฉากเปิดเรื่อง (Title sequence) นั้นมีระยะเวลาในการเล่นเพียงสั้นๆ ก่อนดำเนินเรื่อง

ผู้วิจัยคิดว่าผลของการวิจัยนี้น่าจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการออกแบบฉากเปิดเรื่องสำหรับซีรีส์ไทยได้เช่นกัน เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในตลาดโลกและตอบสนองความต้องการของผู้ชมในยุคใหม่

คำสำคัญ: กราฟิกเคลื่อนไหว, ฉากเปิดเรื่อง, ซีรีส์เกาหลี, การออกแบบ, เน็ตฟลิกซ์

¹ วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
College of Social Communication Innovation, Srinakharinwirot University

² คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

Abstract

This qualitative research examines the design of motion graphics for Title sequences in Korean series on the Netflix platform, focusing on analyzing graphic styles and motion techniques that significantly contribute to creating a strong first impression for viewers. The research involves qualitative analysis of 100 Title sequences from Korean series. The findings reveal that Flat Design and Material Design are the most popular graphic styles due to their simplicity and vivid colors, enhancing smooth transitions such as Linear Move and CUT Transition. In contrast, Realistic Design and 3D Graphics are commonly used for depth and complexity, often accompanied by techniques like Dolly In and Transform Transition. Additionally, the use of Sans Serif and Serif fonts reflects clarity and modernity, aligning well with the themes of the series.

This study highlights that motion graphic design is not merely an aesthetic enhancement but also a crucial tool for establishing the series' identity and effectively connecting viewers to its content. The research findings can be adapted to design Title sequences for Thai series, emphasizing motion techniques that resonate with the storyline and modern design principles. This approach aims to enhance the competitiveness of Thai series in the global market and meet the demands of digital-era audiences.

Keywords: Motion Graphic, Title Sequence, Korean Series, Design, Netflix

บทนำ

ซีรีส์เกาหลีได้รับความนิยมอย่างมากในช่วงสิบปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะในประเทศไทยที่มีผู้ชื่นชอบอย่างมากเพราะมีความหลากหลายในเรื่องของเนื้อหา มีเรื่องราวที่น่าสนใจและเล่าในรูปแบบที่เป็นไปได้จริง และมีการคัดเลือกนักแสดงที่มีความสามารถและเป็นที่ยอมรับของผู้ชม นอกจากนี้ในซีรีส์เกาหลีมีการเลือกสถานที่ถ่ายทำที่สวยงามและน่าตื่นตาตื่นใจ ทำให้ผู้ชมได้เห็นภาพที่สวยงามและน่าตื่นตาตื่นใจอย่างชัดเจน ปัจจุบันซีรีส์เกาหลียังคงเป็นที่นิยมอย่างต่อเนื่อง ได้รับความนิยมจากผู้ชมต่างประเทศเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะประเทศไทยถือเป็นหนึ่งในตลาดที่ใหญ่ที่สุดของกระแส K-pop โดยเฉพาะในหมู่คนรุ่นใหม่ที่ติดตามศิลปิน

ไอดอลเกาหลีอย่างใกล้ชิดและบริโภคสื่อบันเทิงเกาหลีในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง การบริโภคซีรีส์เกาหลี (K-Drama หรือ K-Series) ในสังคมไทยถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของปรากฏการณ์กระแสเกาหลี "Korean Wave" หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า "Hallyu" ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางและมีอิทธิพลอย่างมากต่อวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และพฤติกรรมของผู้บริโภคในประเทศไทย (May Thu Zar Thwe, 2023) ประเทศไทยนับเป็นหนึ่งในตลาดที่กระแส Hallyu มีอิทธิพลเข้มข้นที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรวัยรุ่นและคนรุ่นใหม่ (May Thu Zar Thwe, 2023) สำหรับบริบทของประเทศไทย รายงานของ Media Partners Asia เกี่ยวกับตลาดวิดีโอแบบบอกรับสมาชิกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ระบุว่า Netflix เป็นแพลตฟอร์มที่มีสัดส่วนการมีส่วนร่วมของผู้ชม (engagement share) สูงที่สุดในประเทศไทยประมาณร้อยละ 43 ขณะเดียวกันข้อมูลชุดเดียวกันยังชี้ให้เห็นว่าในภาพรวมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซีรีส์เกาหลีคิดเป็นประมาณร้อยละ 35 ของชั่วโมงการรับชมทั้งหมดบนบริการวิดีโอแบบพรีเมียม (Daswani, 2025; Paramitha, 2025) กระแสการเผยแพร่ซีรีส์เกาหลีในประเทศไทยเริ่มต้นขึ้นอย่างชัดเจนในช่วงทศวรรษ 2000 พร้อมกับการแพร่หลายของละครและเพลงเกาหลี จุดเริ่มต้นของกระแสนิยมดังกล่าวเกิดขึ้นในปี 2001 จากซีรีส์เรื่อง Autumn in My Heart ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมชาวไทย โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนได้อย่างกว้างขวาง (May Thu Zar Thwe, 2023) ต่อมาซีรีส์ยอดนิยมหลายเรื่องได้ถูกเผยแพร่ต่อเนื่อง รวมถึงซีรีส์ที่ผ่านการปรับให้เข้ากับบริบทท้องถิ่น เช่นเรื่อง Dae Jang Geum หรือ "แดจังกึม" ซึ่งออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ของประเทศไทย

ปัจจุบันความสะดวกในการเข้าถึงสื่อบันเทิงเกาหลีของผู้ชมชาวไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จากการขยายตัวของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต การมีคำบรรยายภาษาไทย (subtitles) และการเติบโตของแพลตฟอร์มสตรีมมิ่ง รวมถึงบทบาทของโซเชียลมีเดียที่ส่งเสริมให้ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ทุกที่ทุกเวลา ช่องโทรทัศน์ท้องถิ่นและบริการสตรีมมิ่งของไทยได้ปรับตัวเพื่อนำเสนอเนื้อหาเกาหลีอย่างต่อเนื่อง (May Thu Zar Thwe, 2023) ความนิยมในการรับชม ซีรีส์เกาหลีในประเทศนั้นอยู่ในระดับสูง เนื่องจากเนื้อหามีความน่าสนใจและสามารถกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความต้องการดังกล่าวส่วนหนึ่งมาจากเสน่ห์ของโครงเรื่องที่เข้มข้น การถ่ายทอวัฒนธรรมเกาหลีผ่านภาพยนตร์และละครอย่างกลมกลืน

และอิทธิพลของ ซีรีส์เกาหลีที่มีต่อเยาวชนไทย ซึ่งส่งผลต่อรสนิยม แนวคิด และรูปแบบการใช้ชีวิตของพวกเขาในสังคมปัจจุบัน (May Thu Zar Thwe, 2023) อีกทั้งซีรีส์เกาหลีได้มีการแปลซับภาษาเกาหลีเป็นภาษาไทยซึ่งทำให้ผู้ชมสามารถรับชมได้อย่างสะดวก มีการพัฒนาเรื่องราวใหม่ๆ ที่น่าสนใจและเล่าเรื่องในแบบที่เป็นไปได้จริงในสังคมปัจจุบัน ในวงการอุตสาหกรรมบันเทิงของโลกซีรีส์เกาหลีมีความสำคัญอย่างมากต่อวงการและเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ทรงพลังที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศทั่วโลก รวมไปถึงความสัมพันธ์กับประเทศไทยและประเทศเกาหลี

นอกจากนี้ ซีรีส์เกาหลีได้มีการเปลี่ยนแปลงในด้านเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการผลิตเนื้อหา เช่น การประยุกต์ใช้ภาพกราฟิกคอมพิวเตอร์ (CGI) และเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) เพื่อสร้างสรรค์รูปแบบการเล่าเรื่องและประสบการณ์รับชมที่แปลกใหม่ การรับชมซีรีส์เกาหลีจึงกลายเป็นหนึ่งในแนวโน้มสำคัญของวัฒนธรรมการรับชมซีรีส์ระดับโลก โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลมีความเชื่อมโยงกันอย่างไร้ขีดจำกัด ผู้ชมสามารถเข้าถึงซีรีส์เกาหลีได้อย่างสะดวกผ่านแพลตฟอร์มสตรีมมิ่ง เช่น Netflix ความนิยมในระดับนานาชาติของซีรีส์เกาหลีบนเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านพฤติกรรมการรับชมของผู้ชมและโครงสร้างของอุตสาหกรรมสื่อเกาหลี โดยการลงทุนและกลยุทธ์ด้านการจัดจำหน่ายของ Netflix ช่วยทำให้ซีรีส์เกาหลีสามารถเข้าถึงผู้ชมทั่วโลกได้อย่างกว้างขวาง ส่งผลให้กระแส “Korean Wave” หรือกระแสวัฒนธรรมเกาหลี แผ่ขยายไปทั่วโลก และส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตเนื้อหา การมีส่วนร่วมของผู้ชม และพลวัตของอุตสาหกรรมบันเทิงโดยรวม

เน็ตฟลิกซ์ (Netflix) ได้ปฏิวัติรูปแบบการรับชมภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ในยุคปัจจุบัน ด้วยการรวบรวมและนำเสนอเนื้อหาความบันเทิงจากทั่วทุกมุมโลก ทำให้กลายเป็นแพลตฟอร์มสำหรับผู้ชมทั่วโลกที่หลงใหลในความบันเทิงอย่างแท้จริง ซีรีส์เกาหลีเป็นประเภทเนื้อหาที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษซึ่งได้รับความนิยมสูงสุดบน Netflix โดยคิดเป็นสัดส่วนมากกว่าหนึ่งในสามของชั่วโมงการรับชมเนื้อหาที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษทั่วโลก ผู้ชมต่างชาติถูกดึงดูดด้วยความเข้มข้นทางอารมณ์ ความโรแมนติก และการเล่าเรื่องที่สะท้อนมิติทางวัฒนธรรม ส่งผลให้ผู้ชมเข้าใจและมีส่วนร่วมกับการ์ตูนและตัวละครได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น (Ju 2020, Wayne and Ribke 2024) ในประเทศเกาหลีใต้เองนั้นพบว่าประมาณร้อยละ 90 ของชั่วโมงการรับชมบน

เน็ตฟลิกซ์ (Netflix) มาจากเนื้อหาท้องถิ่น ซึ่งสะท้อนถึงความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมบันเทิงเกาหลีทั้งในตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ (Kuo 2024) หนึ่งในคุณสมบัติที่น่าสนใจที่สุดของเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) คือการใช้กราฟิกเคลื่อนไหว (Motion graphic) ที่ปรากฏอยู่ในฉากเปิดเรื่อง (Title sequence) ที่น่าสนใจและน่าติดตามอยู่มากมาย บนซีรีส์เกาหลีในเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) ฉากเปิดเรื่อง (Title sequence) เป็นส่วนสำคัญของบริการสตรีมมิ่งและมีบทบาทสำคัญในการปรับการรับรู้และประสบการณ์ของผู้ใช้โดยฉากเปิดเรื่อง (Title sequence) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Opening credits เป็นส่วนที่สำคัญของซีรีส์ ซึ่งมีหน้าที่เป็นตัวยืนยันและสร้างความตื่นเต้นให้กับผู้ชม นอกจากนี้ฉากเปิดเรื่อง (Title sequence) ยังเป็นส่วนที่สร้างความจำในใจผู้ชมได้อีกด้วย ใน Netflix นั้นมีฉากเปิดเรื่อง (Title sequence) บนซีรีส์เกาหลีที่น่าสนใจและควรดู ซึ่งมีการใช้เทคนิคต่างๆ ในการสร้างความตื่นเต้นและเปิดเผยเนื้อเรื่องส่วนของซีรีส์ และเป็นส่วนที่ช่วยเพิ่มความสุขสนุกสนานและความตื่นเต้นในการรับชมซีรีส์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้น

ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าการศึกษารูปแบบการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวสำหรับฉากเปิดเรื่องซีรีส์เกาหลีบนเน็ตฟลิกซ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างมากในประเทศไทย น่าจะสามารถใช้เป็นแนวทางที่นำมาประยุกต์ใช้สำหรับฉากเปิดเรื่องซีรีส์ไทย โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาจากข้อมูลเชิงสถิติที่ชี้ให้เห็นว่า Netflix ครองสัดส่วนการมีส่วนร่วมของผู้ชมในประเทศไทยสูง และซีรีส์เกาหลีเป็นประเภทเนื้อหาที่คิดเป็นสัดส่วนชั่วโมงการรับชมจำนวนมากในระดับภูมิภาค แนวทางดังกล่าวย่อมมีศักยภาพในการช่วยพัฒนาการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวสำหรับฉากเปิดเรื่องซีรีส์ไทยให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการรับชมและรสนิยมของผู้ชมไทยบนแพลตฟอร์มสตรีมมิ่งในอนาคต (Media Partners Asia, 2025 อ้างใน World Screen, 2025; Seasia, 2025)

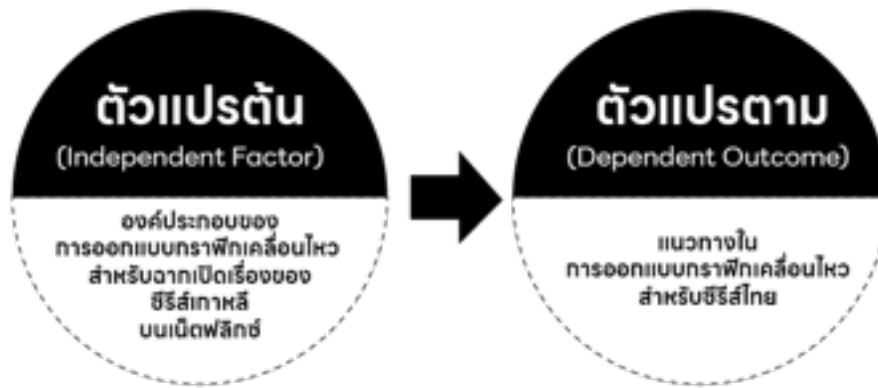
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบประเภทของภาพกราฟิกและการเคลื่อนไหวกราฟิกที่ปรากฏในฉากเปิดเรื่อง (Title sequence) ของซีรีส์เกาหลีที่อยู่บนเน็ตฟลิกซ์ (Netflix)
2. เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวให้แก่ซีรีส์ไทย

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

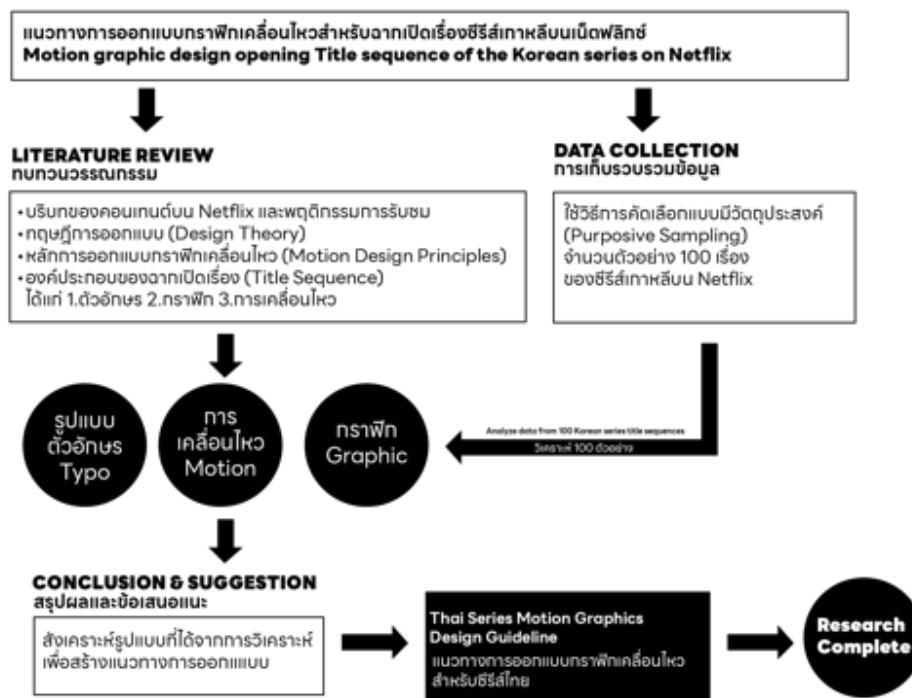
1. แนวคิด ทฤษฎี บทความเกี่ยวกับเน็ตฟลิกซ์ (Netflix)
2. ทฤษฎีการออกแบบ (Design Theory)
3. แนวคิดด้านการออกแบบภาพเคลื่อนไหว (Motion Design Principles)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 แผนผังกระบวนการดำเนินงานวิจัย
ที่มา: ภาพโดยผู้วิจัย อภิษฐา อังคะวิภาต

วิธีการดำเนินการวิจัย

ภาพที่ 2 แผนผังกระบวนการดำเนินงานวิจัย
ที่มา: ภาพโดยผู้วิจัย อภิษฐา อังคะวิภาต

ส่วนที่ 1. การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรม งานวิจัย บทความวิชาการที่เกี่ยวข้อง

- แนวคิด ทฤษฎี บทความที่เกี่ยวข้องกับการใช้งาน เน็ตฟลิกซ์ (Netflix)
- แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับซีรีส์เกาหลี
- แนวคิด ทฤษฎี กระบวนการสร้างสรรค์กราฟิกเคลื่อนไหว (Motion Graphic)
- แนวคิดทฤษฎีแนวโน้มการออกแบบ รูปแบบตัวอักษร (Typography) ประเภทภาพและสไตล์กราฟิก (Visual Style) เทคนิคการเคลื่อนไหว (Motion Techniques)

ส่วนที่ 2. การรวบรวมกลุ่มตัวอย่างจากเปิดเรื่อง (Title sequence) ในซีรีส์เกาหลีที่บนแพลตฟอร์มเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) ระหว่างปี 2018–2023 จำนวน 100 โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

โดยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกซีรีส์ทั้ง 100 เรื่อง ดังนี้

- (1) เป็นซีรีส์ที่ผลิตโดยบริษัทผู้ผลิตในประเทศเกาหลีใต้ หรือเป็นผลงานร่วมผลิตที่ถูกจัดอยู่ในหมวด Korean TV Shows บนแพลตฟอร์ม Netflix ประเทศไทย
- (2) เป็นซีรีส์ที่เผยแพร่ตอนแรกระหว่างปี 2018–2023 และยังสามารถเข้าชมได้ในช่วงเวลาที่กำลังดำเนินการวิจัย
- (3) มีฉากเปิดเรื่อง (Title sequence) ปรากฏอย่างชัดเจนอย่างน้อยหนึ่งตอนของซีรีส์
- (4) มีคำบรรยายภาษาไทยหรือพากย์เสียงภาษาไทย แสดงให้เห็นว่าเป็นเนื้อหาที่มุ่งให้บริการผู้ชมชาวไทย
- (5) คัดเลือกให้ครอบคลุมหลากหลายประเภทเนื้อหา (genre) เช่น โรแมนติก ดราม่า ระทึกขวัญ แฟนตาซี เป็นต้น เพื่อให้ได้ภาพรวมแนวทางการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวที่หลากหลาย

ส่วนที่ 3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 4. สรุปผลงานวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. จากการศึกษารูปแบบการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวในฉากเปิดเรื่องของซีรีส์เกาหลีบนแพลตฟอร์มเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) ระหว่างปี 2018–2023 จำนวน 100 เรื่อง พบว่าการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหว (Motion Graphic) ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน ได้แก่

1. รูปแบบตัวอักษร (Typography)
2. ประเภทภาพและสไตล์กราฟิก (Visual Style)
3. เทคนิคการเคลื่อนไหว (Motion Techniques)

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบของแต่ละองค์ประกอบอย่างเป็นระบบ เพื่อแสดงข้อมูลเชิงสถิติและแนวทางการออกแบบที่ปรากฏบ่อยในฉากเปิดเรื่องของซีรีส์เกาหลีบนเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) อันสะท้อนแนวโน้มการออกแบบที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์ การรับรู้ และประสบการณ์การรับชมของผู้ชมในยุคดิจิทัล ตามตารางต่อไปนี้

1.1 การออกแบบตัวอักษร (Typography)

การออกแบบตัวอักษรเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยกำหนดบรรยากาศและอัตลักษณ์ของซีรีส์ โดยมีบทบาททั้งในการสื่อสารข้อมูลและสร้างอารมณ์ร่วมให้แก่ผู้ชม ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการใช้ตัวอักษรทั้งในภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษที่ปรากฏในฉากเปิดเรื่องของซีรีส์เกาหลีบนแพลตฟอร์มเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) เพื่อทำความเข้าใจแนวโน้มของรูปแบบตัวอักษรที่ได้รับความนิยมและความสอดคล้องกับแนวทางการออกแบบร่วมสมัย ผลการวิเคราะห์สะท้อนให้เห็นการเลือกใช้ฟอนต์ที่เหมาะสมกับบริบทของเรื่องราว ความชัดเจนในการสื่อสาร และการสร้างอัตลักษณ์เฉพาะของซีรีส์แต่ละเรื่อง โดยได้สรุปแนวโน้มการใช้ตัวอักษรที่ปรากฏในฉากเปิดเรื่องตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการใช้ตัวอักษร (Typography) ในฉากเปิดเรื่องของซีรีส์เกาหลีบน Netflix (2018–2023)

ประเภทตัวอักษร	ภาษาเกาหลี (พบร้อยละ)	ภาษาอังกฤษ (พบร้อยละ)	คำอธิบายบทบาทและการสื่อสาร
Sans Serif (อักษรไม่มีเชิง)	51%	20%	เป็นตัวอักษรที่ได้รับความนิยมสูงสุด สะท้อนถึงความเรียบง่ายและความทันสมัย ช่วยให้ข้อมูลสื่อสารได้ชัดเจนและรวดเร็ว
Serif (อักษรมีเชิง)	32%	12%	ใช้เพื่อเพิ่มความเป็นทางการและความคลาสสิก เหมาะสำหรับซีรีส์ที่ต้องการถ่ายทอดอารมณ์ที่หนักแน่นหรือสะท้อนบรรยากาศที่จริงจัง เช่น ซีรีส์ประวัติศาสตร์หรือดราม่า
Handwriting (ลายมือ)	27%	3%	ช่วยเพิ่มเอกลักษณ์และความเป็นกันเอง เหมาะสำหรับซีรีส์ที่ต้องการเชื่อมโยงผู้ชมกับตัวละครหรือเรื่องราวที่มีความใกล้ชิด
Display (อักษรประดิษฐ์)	0%	2%	เน้นการตกแต่งที่โดดเด่น การหลีกเลี่ยงการใช้แบบอักษรที่ซับซ้อนในทั้งสองภาษาแสดงถึงแนวทางการออกแบบที่เน้นความคมชัดและความกระชับ

ตัวอักษรแบบไม่มีหัวหรือไม่มีเชิง (Sans Serif) ถูกเลือกใช้อย่างแพร่หลายทั้งในภาษาเกาหลีพบว่า (51%) และภาษาอังกฤษพบว่า (20%) เพื่อเน้นความเรียบง่ายและทันสมัย ตัวอักษรมีหัวหรือมีเชิง (Serif) ถูกใช้งานรองลงมา โดยแสดงถึงความเป็นทางการและความคลาสสิก

1.2. ประเภทภาพและสไตล์ของกราฟิก (Visual Style)

ประเภทภาพและสไตล์ของกราฟิกเคลื่อนไหว (Visual Style) เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการรับรู้และอารมณ์ของ

ผู้ชม โดยทำหน้าที่เชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับบรรยากาศของเรื่องผ่านการใช้ภาพ สี และองค์ประกอบทางศิลป์ ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบภาพและสไตล์ที่ปรากฏในฉากเปิดเรื่องของซีรีส์เกาหลีบนแพลตฟอร์มเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) เพื่อหาแนวโน้มการออกแบบกราฟิกที่ได้รับความนิยมและบทบาทของแต่ละสไตล์ในการสร้างเอกลักษณ์ของซีรีส์ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประเภทภาพและสไตล์ (Visual Style) ของกราฟิกเคลื่อนไหวในฉากเปิดเรื่อง

รูปแบบกราฟิก / สไตล์	พบร้อยละ (%)	ลักษณะการนำเสนอ	คำอธิบายบทบาทและการสื่อสาร
ภาพออกแบบแบนราบ (Flat Design)	24%	ใช้สีสดใส พื้นผิวเรียบ ไม่มีมิติ ดูสะอาด เน้นความเรียบง่ายของรูปทรง สี และองค์ประกอบ	สื่อถึงความทันสมัย ช่วยให้ผู้ชมเข้าใจสารได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสมกับสื่อดิจิทัล
ภาพที่เน้นวัสดุพื้นผิว (Material Design)	24%	ใช้เงาและมิติจำลอง ใช้แสงเงา และเลเยอร์ เพื่อสร้างมิติ	เน้นความลึก การมีมิติในงาน และความเป็นจริงของวัตถุ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประเภทภาพและสไตล์ (Visual Style) ของกราฟิกเคลื่อนไหวในฉากเปิดเรื่อง (ต่อ)

รูปแบบกราฟิก / สไตล์	พบร้อยละ (%)	ลักษณะการนำเสนอ	คำอธิบายบทบาทและการสื่อสาร
วิดีโอจากเนื้อเรื่อง (Cinematic Sequence)	23%	ใช้ภาพจากฉากจริงของซีรีส์โดยตรง มักนำเสนอผ่านการตัดต่อแบบภาพยนตร์ เน้นอารมณ์ จังหวะ และแสงสี เพื่อสร้างความต่อเนื่องของเรื่องราว และเนื้อหา	ช่วยเชื่อมโยงผู้ชมกับเนื้อเรื่องโดยตรง สื่อถึงอารมณ์และโทนของซีรีส์อย่างชัดเจน ช่วยให้ผู้ชมเข้าใจบริบทของเรื่องตั้งแต่ต้น และเชื่อมโยงอารมณ์กับตัวละครได้ทันที
ภาพและสไตล์องค์ประกอบสมจริง (Realistic / 3D Style)	16%	ใช้ภาพหรือองค์ประกอบกราฟิกที่มีความสมจริงผ่านการใช้แสงเงา มิติ และพื้นผิว เพื่อจำลองสภาพแวดล้อมใกล้เคียงความจริง มักใช้เทคนิค 3D Modeling และ Rendering เพื่อสร้างความลึกและความสมบูรณ์ของภาพ	เพิ่มมิติ ความสมจริง และความน่าสนใจ เพิ่มความเชื่อมโยงระหว่างผู้ชมกับโลกของเรื่องราวอย่างเป็นธรรมชาติ
มินิมอล (Minimalism)	11%	ใช้สัญลักษณ์แทนเนื้อหา เน้นการตัดทอนองค์ประกอบให้เหลือเฉพาะสิ่งจำเป็น ใช้พื้นที่ว่าง (Negative Space) สีเรียบ และรูปทรงพื้นฐาน เพื่อสร้างความสมดุล ความสงบ และความชัดเจนของการมองเห็น	สื่อความหมายอย่างเรียบง่าย กระชับและถ่ายทอดสารได้ตรงประเด็นโดยไม่รบกวนสายตา สร้างบรรยากาศที่นิ่ง สุขุม และให้ผู้ชมจดจ่อกับเนื้อหาหลักของเรื่องราว
ภาพเกี่ยวกับธรรมชาติ (Nature)	11%	ใช้องค์ประกอบเกี่ยวกับต้นไม้ ใบไม้ หรือ ฤดูกาลที่เปลี่ยนไป	แสดงถึงความพยายามในการสร้างบรรยากาศที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของซีรีส์แต่ละเรื่อง
วิดีโอผสมลายเส้น (Video overlays)	11%	ใช้เส้นขีด หรือ texture ที่เป็นนามธรรม หรือ รูปธรรม อาจมีการใช้เส้นวาดเพื่อชี้นำสายตาผู้ชมให้โฟกัสไปยังจุดสำคัญ	ทำให้ซีรีส์หรือภาพยนตร์ดูมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเพื่อสื่อถึง และบ่งบอกเอกลักษณ์ทางศิลปะ
การใช้สีสดใส (Bright colors)	10%	ใช้สีสดใสเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้ชมและสื่ออารมณ์ได้ทันทีและเชื่อมโยงกับMoodและ Theme ของซีรีส์	ส่งผลโดยตรงต่ออารมณ์ของผู้ชม อีกทั้งช่วยสร้างเอกลักษณ์ทางแบรนด์ของซีรีส์และในบางกรณีอาจใช้ในการเพิ่มความร่วมสมัยและเข้าถึงกลุ่มผู้ชม Gen Z
สไตล์เรโทรและวินเทจ/ภาพถ่ายเล่าเรื่อง (Narrative Photography)	4%	ใช้แสดงเนื้อหาเฉพาะกลุ่มหรือเรื่องราวที่เน้นอารมณ์ย้อนยุคและสร้างบรรยากาศย้อนยุคและสะท้อนความทรงจำในอดีต	สื่อถึงความรู้สึก โหยหาอดีต (nostalgia) และสร้างความอบอุ่นทางอารมณ์ เชื่อมโยงผู้ชมกับยุคสมัยและคุณค่าทางวัฒนธรรมที่เรื่องราวต้องการถ่ายทอด

Flat Design และ Material Design ได้รับความนิยมสูงสุด (24%) เน้นความเรียบง่ายและดึงดูดสายตา การใช้วิดีโอจากเนื้อเรื่องโดยตรง (23%) และการออกแบบที่สมจริงและ 3D (16%) ถูกใช้เพื่อสร้างความลึกและความสัมพันธ์กับเนื้อหา

1.3. การเคลื่อนไหวและเทคนิคการเคลื่อนไหว (Motion Techniques)

การเคลื่อนไหวและเทคนิคการเคลื่อนไหว (Motion Techniques) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งเสริมการเล่า

เรื่องและสร้างอารมณ์ร่วมในฉากเปิดเรื่องของซีรีส์ ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบและเทคนิคการเคลื่อนไหวในซีรีส์เกาหลีบนแพลตฟอร์มเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) เพื่อทำความเข้าใจลักษณะการเคลื่อนไหวที่ได้รับความนิยมและมีประสิทธิภาพในการสื่อสารภาพลักษณ์ของเรื่องราว การเคลื่อนไหวแต่ละรูปแบบมีบทบาทในการกำหนดจังหวะ ความต่อเนื่อง และบรรยากาศของฉาก เพื่อสะท้อนแนวทางการออกแบบที่สอดคล้องกับอารมณ์และแนวคิดของเนื้อหา โดยสรุปตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เทคนิคการเคลื่อนไหว (Motion Techniques)

รูปแบบการเคลื่อนไหวหลัก	เทคนิคย่อยที่พบ	อัตราร้อยละที่พบ (%)	คำอธิบายบทบาทและการสื่อสาร
1. การเชื่อมต่อระหว่างฉาก (Transition)	การตัดแบบธรรมดา (CUT)	41%	เป็นเทคนิคที่ได้รับความนิยมสูงสุด เนื่องจากเรียบง่าย ตรงไปตรงมา ช่วยให้การเปลี่ยนฉากดูเป็นธรรมชาติ และลดความซับซ้อนในกระบวนการออกแบบ
	Truck หรือ Pedestal Transition (การเคลื่อนกล้องแนวตั้ง/แนวนอน)	33%	ช่วยเพิ่มมิติและความลื่นไหลในงานออกแบบ ทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงการเปลี่ยนฉากที่ต่อเนื่อง โดยเฉพาะเมื่อต้องการเน้นการเคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนมุมมอง
	Dolly In Transition (การเคลื่อนกล้องเข้า)	30%	มีความสำคัญในการเคลื่อนกล้องเพื่อสร้างความรู้สึกที่ชัดเจนและใช้เพื่อเน้นรายละเอียดสำคัญ
	Dolly Out Transition (การเคลื่อนกล้องออก)	20%	ใช้เพื่อสร้างความรู้สึกที่ชัดเจนในการเปลี่ยนฉากที่ต้องการเชื่อมโยงกับอารมณ์ของผู้ชม
	Pan & Tilt Transition (การหมุนหรือเอียงกล้อง)	16%	ช่วยเพิ่มมิติให้กับการเปลี่ยนฉาก และเสริมอารมณ์ในฉาก
	Geometry Shape (การใช้รูปทรงเรขาคณิต) / Mask Transition (การปิดบังบางส่วน)	11% (เท่ากัน)	ช่วยสร้างความโดดเด่นและเพิ่มลูกเล่นที่น่าสนใจให้กับการเปลี่ยนฉาก
	Organic Shape Transition (รูปทรงอิสระ)	9%	การใช้เทคนิคนี้แสดงถึงความตั้งใจที่จะเพิ่มความแปลกใหม่และสร้างความประทับใจ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เทคนิคการเคลื่อนไหว (Motion Techniques) (ต่อ)

รูปแบบการเคลื่อนไหวหลัก	เทคนิคย่อยที่พบ	อัตราร้อยละที่พบ (%)	คำอธิบายบทบาทและการสื่อสาร
2. รูปแบบการเคลื่อนที่ (Move)	Linear Move (การเคลื่อนที่ในลักษณะเส้นตรง)	63%	เป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมสูงสุด เนื่องจากช่วยสื่อสารเนื้อหาได้อย่างตรงไปตรงมา
	การเคลื่อนที่แบบไม่มีเทคนิคพิเศษ	18%	เน้นความเรียบง่ายในการนำเสนอ
	Curve Move (การเคลื่อนที่แบบพลิ้วไหวหรือเส้นโค้ง)	6%	มีการใช้น้อย แต่เหมาะสำหรับงานออกแบบที่ต้องการเพิ่มอารมณ์ความพลิ้วไหว
3. รูปแบบการปรับขนาด (Scale)	การไม่มีการปรับขนาด (No Scale)	42%	ได้รับความนิยมสูงสุด สะท้อนถึงความเรียบง่ายและตรงไปตรงมาในการนำเสนอ
	Scale (การเปลี่ยนแปลงขนาด)	39%	ใช้เพื่อสร้างจุดเด่นและเน้นความสำคัญขององค์ประกอบต่าง ๆ เช่น การขยายหรือย่อชื่อเรื่องและข้อความ
4. รูปแบบการปรากฏ (Appear)	Dissolve (การละลายภาพ)	32%	มีบทบาทในการสร้างความนุ่มนวลและความต่อเนื่อง ช่วยเพิ่มความลื่นไหลและรักษาความต่อเนื่องของเนื้อหา
	Wipe (การปาดภาพ)	29%	ถูกใช้เพื่อเพิ่มความลื่นไหลและดึงดูดสายตาผู้ชม โดยไม่ทำให้เนื้อหาดูซับซ้อนเกินไป
5. รูปแบบการพลิก (Flip) และ การหมุน (Spin)	ไม่พบเทคนิคนี้	60%	การที่ส่วนใหญ่เลือกไม่ใช้เทคนิคนี้ สะท้อนถึงการให้ความสำคัญกับความเรียบง่ายและความชัดเจนของภาพและข้อมูล
	Flip (การพลิก)	15%	ถูกใช้ในบางกรณีเพื่อเพิ่มความสุข ความแปลกใหม่ และเปลี่ยนมุมมองของภาพในลักษณะที่น่าสนใจ
	Spin (การหมุน)	11%	ถูกเลือกใช้ในบางกรณีเพื่อสร้างความพลิ้วไหวและความน่าสนใจ และเพิ่มลูกเล่นและความตื่นเต้น

การเคลื่อนไหวที่พบมากที่สุดคือการเคลื่อนที่แบบเส้นตรง (Linear Move) (63%) และการปรากฏแบบค่อยๆ ปรากฏ (Dissolve) (32%) ซึ่งช่วยสร้างความลื่นไหลและการเปลี่ยนผ่านฉากที่เป็นธรรมชาติ การเชื่อมต่อระหว่างฉากที่ซับซ้อนที่สุดคือการตัดต่อแบบธรรมดา (CUT) (41%) ซึ่งช่วยให้การเปลี่ยนฉากดูเรียบง่ายและตรงไปตรงมา

2. แนวทางในการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวให้เกียรติให้เกียรติ

2.1 รูปแบบตัวอักษร (Typography)

การเลือกใช้ตัวอักษรในงานกราฟิกเคลื่อนไหว (Motion Graphic) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลโดยตรงต่อการสื่อสารอารมณ์ อัตลักษณ์ และแนวคิดของซีรีส์ ตัวอักษรในฉากเปิดเรื่อง (Title sequence) ไม่เพียงทำหน้าที่นำเสนอข้อมูล แต่ยังเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบเชิงอารมณ์ (Emotional Design) ที่ช่วยกำหนดโทนและบรรยากาศของเรื่องอย่างมีนัยสำคัญดังนี้

ตัวอักษร Sans Serif เป็นแบบอักษรที่ไม่มีหัวหรือเชิง (serif) ให้ความรู้สึกเรียบง่าย ทันสมัย และเข้าถึงง่าย เหมาะสำหรับซีรีส์แนวร่วมสมัย เช่น แนวโรแมนติกคอมเมดี้ แนวดราม่าวัยรุ่น หรือแนวไซไฟ ซึ่งต้องการภาพลักษณ์ที่สะอาดตาและเป็นมิตรต่อผู้ชม นอกจากนี้ Sans Serif ยังเหมาะกับงานกราฟิกเคลื่อนไหวที่ต้องการความคมชัดขณะเคลื่อนไหวด้วยความเร็วสูง หรือเมื่อใช้เทคนิคเอฟเฟกต์ภาพ เช่น การเลื่อน (Slide) หรือการเฟด (Fade) เนื่องจากโครงสร้างของตัวอักษรมีความชัดเจนและคงรูปได้ดีในทุกขนาด

ตัวอย่างอักษร Sans Serif ที่นิยมใช้ในงานซีรีส์ไทย และสามารถใช้งานได้อย่างถูกลิขสิทธิ์ ได้แก่

- Kanit ฟอนต์ออกแบบโดย Cadson Demak มีโครงสร้างหนา แข็งแรง ให้ความรู้สึกทันสมัยและมีพลัง เหมาะกับงานแนวเทคโนโลยีหรือซีรีส์ที่ต้องการสื่อถึงความมั่นใจ สามารถดาวน์โหลดฟรีจาก Google Fonts

- Prompt ฟอนต์แนว Humanist Sans Serif ที่มีเส้นสายอ่อนโยนและเป็นมิตร เหมาะกับงานที่ต้องการสื่อถึงความร่วมสมัย ความอบอุ่น และเข้าถึงง่าย เช่น ซีรีส์แนวชีวิตประจำวัน สามารถดาวน์โหลดฟรีจาก Google Fonts

ตัวอักษร Serif เป็นแบบอักษรที่มีหัวหรือเชิง (serif) ให้ความรู้สึกคลาสสิก จริงจัง และลึกซึ้ง เหมาะกับซีรีส์แนวประวัติศาสตร์ แนวดราม่า หรือเรื่องที่ต้องการสร้างบรรยากาศเข้มข้นและเปี่ยมอารมณ์ การใช้ตัวอักษร Serif ในฉากเปิดเรื่องช่วยให้การเคลื่อนไหวของตัวอักษรดูสง่างาม

และเพิ่มความลึกซึ้งทางอารมณ์ให้กับการนำเสนอ โดยเฉพาะในงานที่ต้องการสื่อถึงความละเอียดอ่อนหรือความหนักแน่นทางอารมณ์ ทั้งนี้ ฟอนต์ Serif ภาษาไทยยุคใหม่ได้รับการออกแบบให้รองรับการแสดงผลบนหน้าจอและการใช้งานในงานโมชันกราฟิกได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่สูญเสียความคมชัดหรือรายละเอียดของเชิงอักษร ตัวอย่างฟอนต์ Serif ที่นิยมใช้และถูกลิขสิทธิ์ ได้แก่

- Bai Jamjuree ฟอนต์จาก Cadson Demak ที่ผสมผสานความร่วมมือกับความเป็นไทย มีเอกลักษณ์ในหัวตัวอักษร เหมาะกับงานที่ต้องการกลิ่นอายของความเป็นไทยร่วมสมัย สามารถดาวน์โหลดฟรีจาก Google Fonts

- Noto Serif Thai ฟอนต์พัฒนาโดย Google สำหรับใช้งานได้หลายภาษา มีรูปแบบที่อ่านง่ายและสง่างาม เหมาะกับงานซีรีส์แนวดราม่าหรือเรื่องที่เน้นความรู้สึกจริงจังและลึกซึ้ง สามารถดาวน์โหลดฟรีจาก Google Fonts

2.2. ประเภทภาพและสไตล์ (Visual Style)

ประเภทภาพและสไตล์ (Visual Style) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่สะท้อนอัตลักษณ์ทางภาพของซีรีส์ และมีบทบาทโดยตรงต่อการสื่อสารโทนเรื่อง (Mood & Tone) ให้สอดคล้องกับอารมณ์ของผู้ชม การกำหนดสไตล์ที่ชัดเจนในฉากเปิดเรื่อง (Title Sequence) ไม่เพียงช่วยสร้างความจดจำ แต่ยังส่งเสริมความสอดคล้องทางภาพระหว่างสื่อประชาสัมพันธ์กับเนื้อหาภายในซีรีส์ ทำให้ภาพรวมของการสื่อสารมีเอกภาพ (Visual Consistency) และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางในการออกแบบประเภทภาพและสไตล์ของกราฟิกเคลื่อนไหวสำหรับซีรีส์ไทย โดยอ้างอิงจากผลวิเคราะห์แนวโน้มของการออกแบบซีรีส์เกาหลีร่วมสมัยบนแพลตฟอร์มเน็ตฟลิกซ์ (Netflix) พบว่า **Flat Design** และ **Material Design** เป็นแนวทางหลักที่เหมาะสมต่อการประยุกต์ใช้ในบริบทของซีรีส์ไทย เนื่องจากสามารถสะท้อนความเรียบง่าย ความทันสมัย และสื่อสารกับผู้ชมยุคดิจิทัลได้อย่างตรงไปตรงมา รวมทั้งตอบโจทย์ทั้งด้านความงามทางภาพ (Aesthetic Appeal) และประสิทธิภาพการสื่อสาร (Communication Efficiency) ดังนี้

ตารางที่ 4 ตารางสรุปผลแนวทางการประยุกต์ประเภทสไตล์ (Visual Style) ใช้ในซีรีส์ไทย

แนวทางการประยุกต์ประเภทสไตล์ (Visual Style) ใช้ในซีรีส์ไทย		
ภาพออกแบบแบนราบ (Flat Design)	ภาพที่เน้นวัสดุพื้นผิว (Material Design)	วิดีโอจากเนื้อเรื่อง (Cinematic Sequence)
เหมาะสำหรับใช้เพื่อเล่าเรื่องเชิงสัญลักษณ์ได้ดี เช่น การใช้ภาพเงาเคลื่อนไหวแทนตัวละคร หรือการใช้สัญลักษณ์กราฟิกแทนฉากสำคัญของเรื่อง ซีรีส์ไทยแนวโรแมนติกคอมเมดี้ หรือเนื้อหาชีวิตประจำวันสามารถใช้กราฟิกแบนราบร่วมกับสีพาสเทลหรือสีสดใส เพื่อสะท้อนความสดใสและความเป็นมิตรของตัวละครไทยอาจใช้รูปทรงเรขาคณิต (Geometric Shapes) หรือสัญลักษณ์กราฟิก (Icons) ที่สื่อถึงชีวิตประจำวันของคนไทย เช่น บ้านไม้ ตลาด รถสองแถว หรือทิวทัศน์เมืองไทยในมุมร่วมสมัย โดยออกแบบให้อยู่ในรูปแบบ Flat เพื่อลดความซับซ้อนและคงความเป็นระบบภาพเดียวกัน	เหมาะกับ ซีรีส์ไทยแนวดราม่าเข้มข้น เทคโนโลยี หรือแนวจิตวิทยาสามารถประยุกต์ใช้ โทนีส์เข้ม เงา และ Layer ที่มีความลึก (Depth) เพื่อสร้างบรรยากาศที่มีมิติและอารมณ์ในบริบทไทย สามารถใช้ลวดลายพื้นถิ่นหรือตัวอักษรไทยร่วมสมัยมาขึ้น การใช้โทนสีอบอุ่นที่สะท้อนแสงธรรมชาติ หรือการผสมผสานลวดลายไทยร่วมสมัยเข้ากับโครงสร้างแบบ Material Design เพื่อให้เกิดเอกลักษณ์เฉพาะตัวของซีรีส์ไทยในระดับสากล เหมาะกับซีรีส์ที่ต้องการสะท้อนความซับซ้อนของเนื้อหา เช่น ประเด็นสังคม ความเชื่อ หรือความสัมพันธ์เชิงอารมณ์	การใช้สไตล์นี้เหมาะอย่างยิ่งกับ ซีรีส์ไทยแนวดราม่า ชีวิตจริง ที่ต้องการสะท้อนอารมณ์ของตัวละครและบริบทสังคมไทย เช่น ความสัมพันธ์ ความฝัน หรือความขัดแย้งทางอารมณ์ การใช้ภาพจริงจากฉากสำคัญหรือฉากสัญลักษณ์ของเรื่อง เช่น ภาพการเดินทางของตัวละครหลักในกรุงเทพฯ ตลาดพื้นบ้าน หรือห้องเรียน เพื่อสะท้อนบริบทไทยร่วมสมัย เหมาะสำหรับการสร้างอัตลักษณ์ของซีรีส์ไทยที่ต้องการคุณภาพเชิงภาพระดับสากล) ที่ใช้การตัดต่อและโทนภาพใกล้เคียงกับงานเกาหลีแต่ยังคงความเป็นไทยในรายละเอียดของอารมณ์และพื้นที่

จากตารางที่เปรียบเทียบการประยุกต์แนวทางการประยุกต์ประเภทสไตล์ (Visual Style) ใช้ในซีรีส์ไทยได้แสดงให้เห็นว่า Flat Design, Material Design และ Cinematic Sequence เป็นแนวทางสำคัญที่สามารถประยุกต์ใช้ในการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวของซีรีส์ไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย Flat Design เหมาะกับการสื่อสารที่เรียบง่าย สดใส และร่วมสมัย, Material Design ช่วยเพิ่มมิติ ความลึก และอารมณ์สมจริงให้ภาพเคลื่อนไหว ส่วน Cinematic Sequence เน้นการใช้ภาพจริงเชิงภาพยนตร์เพื่อสร้างบรรยากาศและอารมณ์ร่วม สไตล์

ทั้งสามล้วนมีศักยภาพในการยกระดับอัตลักษณ์ของซีรีส์ไทยให้ร่วมสมัยและเข้าถึงผู้ชมยุคดิจิทัลได้อย่างมีเอกภาพ

2.3 เทคนิคการเคลื่อนไหว (Motion Techniques)
ควรใช้เทคนิค Linear Move และ Dissolve ในการเคลื่อนไหวเพื่อสร้างความลื่นไหลและความสบายตา เทคนิคการตัดต่อแบบ CUT และการเคลื่อนกล้อง (Truck/Pedestal) ควรถูกนำมาใช้ในบางกรณีเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้ฉากเปิดเรื่อง

ตารางที่ 5 แนวทางการประยุกต์เทคนิคการเคลื่อนไหว (Motion Techniques) ใช้ในซีรีส์ไทย

แนวทางการประยุกต์เทคนิคการเคลื่อนไหว (Motion Techniques) ใช้ในซีรีส์ไทย				
การปรากฏ (Appear)	การเคลื่อนที่ (Move)	การพลิก (Flip)	การหมุน (Spin)	การปรับขนาด (Scale)
เหมาะกับฉากเปิดเรื่องของซีรีส์ที่ต้องการสื่ออารมณ์อบอุ่น เรียบง่าย หรือความละเอียดอ่อน เช่น การปรากฏขององค์ประกอบค่อย ๆ ปรากฏขึ้นทีละส่วน เช่น ชื่อเรื่อง โลโก้ หรือสัญลักษณ์หลักเช่นบรรยากาศท่ามกลางแสงเช้าตรู่ริมแม่น้ำทุ่งนา หรือการค่อย ๆ เผยให้เห็นตราสัญลักษณ์วัดในฉากที่ใช้เสียงดนตรีไทยร่วมสมัย เพื่อสร้างบรรยากาศสงบและเปี่ยมอารมณ์	เหมาะกับการสื่อถึงการเปลี่ยนผ่านของเวลาและสถานที่ เช่น การเคลื่อนไหวภาพจากตลาดเช้าในชนบทเข้าสู่ฉากชีวิตคนเมือง เพื่อสะท้อนความแตกต่างทางวัฒนธรรมและจังหวะชีวิตในสังคมไทย หรือใช้แสดงการเดินทางของตัวละครผ่านทิวทัศน์ไทยร่วมสมัย	การพลิกภาพเพื่อเผยอีกด้านของเหตุการณ์หรือมุมมองสื่อถึง “ความสองด้านของชีวิตไทย” เช่น การพลิกจากภาพงานประเพณีสนุกสนานไปสู่เบื้องหลังของแรงงานหรือครอบครัวเพื่อสะท้อนอารมณ์จริงแท้ของสังคม หรือใช้เปรียบเทียบโลกความฝันกับความจริงในบริบทของคนรุ่นใหม่	เหมาะกับฉากที่ต้องการเพิ่มพลังและความเข้มข้นของอารมณ์ เช่น การหมุนกล้องรอบตัวละครในช่วงตัดสินใจสำคัญ หรือการหมุนภาพจากท้องฟ้าไปยังพื้นดินในฉากพิธีกรรม เพื่อสื่อถึงพลังทางจิตวิญญาณและความศรัทธาในวัฒนธรรมไทย	ใช้เน้นจุดเด่นของวัตถุหรือสัญลักษณ์ เช่น การซูมเข้าหาสัญลักษณ์บางอย่างเช่น ลวดลายไทยที่เปลี่ยนไปเป็นชื่อเรื่อง หรือการขยายภาพดอกบัวในฉากเปิดเพื่อสื่อถึงความสงบและการเริ่มต้นใหม่ ซึ่งเชื่อมโยงกับค่านิยมและความเชื่อของสังคมไทย

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในส่วนของ ลักษณะการใช้ตัวอักษร (Typography) พบว่า ตัวอักษรแบบ Sans Serif ได้รับความนิยมสูงสุดทั้งในภาษาเกาหลี (51%) และภาษาอังกฤษ (20%) เนื่องจากสะท้อนความเรียบง่าย ความทันสมัย และช่วยให้การสื่อสารมีความชัดเจน ตรงไปตรงมาเหมาะสำหรับผู้ชมที่ต้องการเข้าถึงเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Dogusoy, Cicek, and Karasu (2016) ได้อธิบายว่าฟอนต์แบบ Sans Serif ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านบนสื่อดิจิทัล โดยผู้ชมสามารถประมวลผลข้อความได้รวดเร็วและแม่นยำมากขึ้นเมื่อเทียบกับฟอนต์แบบ Serif ซึ่งมีรายละเอียดมากกว่า นอกจากนี้ *Typography and Readability in Digital Interface Design* ยังระบุว่า Sans Serif เหมาะสำหรับการใช้งานในบริบทของ “Display Typography” เช่น หัวเรื่องหรือฉากเปิด เพราะโครงสร้างตัวอักษรมีความเรียบ ลดการรบกวนทางสายตา และช่วยให้ข้อความเด่นชัดในช่วงเวลาจำกัดของการแสดงผลภาพเคลื่อนไหว

สำหรับการประยุกต์ใช้บริบทของภาษาไทย แนวคิดดังกล่าวยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Punsongserm

(2019) ซึ่งเปรียบเทียบประสิทธิภาพการอ่านของตัวอักษรไทยแบบมีเชิงและไม่มีเชิง พบว่า ตัวอักษรแบบไม่มีเชิง ซึ่งใกล้เคียงกับลักษณะของ Sans Serif ให้ผลลัพธ์ในการอ่านที่ดีกว่าในขนาดตัวอักษรเล็กหรือเมื่อแสดงผลบนหน้าจอที่มีแสงจ้า สะท้อนถึงแนวโน้มของการออกแบบตัวอักษรไทยยุคใหม่ที่เน้น “ความชัดเจน สื่อสารง่าย และร่วมสมัย” เพื่อรองรับการใช้งานในสื่อดิจิทัลร่วมสมัยและงานกราฟิกเคลื่อนไหวในซีรีส์ไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 3 ภาพการใช้ตัวอักษร (Typography) Sans Serif เป็นแบบอักษรที่ไม่มีหัวหรือเชิง
ที่มา: ภาพโดยผู้วิจัย อภิษฎา อังคะวิภาต และนิสิตวิชาเอกการออกแบบสื่อปฏิสัมพันธ์ และมัลติมีเดีย

ผลการวิจัยในส่วนของ **ประเภทภาพและสไตล์ (Visual Style)** พบว่า การออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวในฉากเปิดเรื่องของซีรีส์เกาหลีบน Netflix มีแนวโน้มให้ความสำคัญกับ “การสื่อสารผ่านสไตล์ที่เรียบง่ายแต่มีเอกลักษณ์” โดยเฉพาะการใช้ **Flat Design** และ **Material Design** ซึ่งสะท้อนแนวคิดของความร่วมสมัย ความเข้าใจง่าย และการออกแบบที่คำนึงถึงผู้ชมยุคดิจิทัล การจัดองค์ประกอบด้วยรูปทรงพื้นฐาน การใช้สีที่สอดคล้องกับโทนเรื่อง และการเคลื่อนไหวอย่างเป็นจังหวะ ช่วยให้ผู้ชมสามารถรับรู้สารและอารมณ์ได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Lupton และ Phillips (2015) อธิบายว่า *Flat Graphic Style* ช่วยลดสิ่งรบกวนทางสายตาและสร้าง “ความชัดเจนอารมณ์ (Emotional Clarity)” ให้แก่ผู้ชม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการออกแบบสื่อร่วมสมัยในยุคดิจิทัล

ภาพและสไตล์
ประเภท Flat Design

ภาพและสไตล์
ประเภท Material Design

ภาพที่ 4 ภาพและสไตล์ ประเภท Flat Design และภาพและสไตล์ ประเภท Material Design
ที่มา: ภาพโดยผู้วิจัย อภิขญา อังคะวิภาต และนิสิตวิชาเอกการออกแบบสื่อปฏิสัมพันธ์และมัลติมีเดีย

ในบริบทของงานออกแบบไทย แนวคิดนี้สอดคล้องกับผลงานของ บุญญภัทร นิตพิงศ์สกุล (2559) ที่ศึกษาการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวในงานโฆษณา พบว่า “การออกแบบที่เรียบง่ายและมีทิศทางในการเคลื่อนไหวที่ชัดเจน” ช่วยสร้างภาพลักษณ์ของแบรนด์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังช่วยเพิ่มความเข้าใจของผู้ชมภายในระยะเวลาจำกัด ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของงานกราฟิกเคลื่อนไหวในยุคดิจิทัล ในอีกด้านหนึ่ง การใช้ **Cinematic Sequence** หรือการนำภาพจากเนื้อเรื่องมาใช้ในฉากเปิดเรื่อง มีบทบาทสำคัญต่อการสร้าง “ความต่อเนื่องของเนื้อหา (Narrative Continuity)” และช่วยให้ผู้ชมเกิดความเชื่อมโยงทางอารมณ์กับตัวละคร แนวทางนี้สอดคล้องกับผลงานของ ณัฐพร กองสิน, พรพรรณเพ็ญ ฉายปริษา และชัยพร พานิชรุทติวงศ์ (2562) ที่ศึกษาการออกแบบสื่อกราฟิกเคลื่อนไหว 2 มิติเพื่อช่วยในการจดจำภาพยนตร์ไทย พบว่าการเคลื่อนไหวที่มี

จังหวะต่อเนื่อง เข้าใจง่าย และสอดคล้องกับเนื้อหาสามารถช่วยให้ผู้ชมจดจำสาระได้ดียิ่งขึ้นขณะเดียวกัน นพดล อัครคหสิน (2562) ได้เสนอในงานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างสรรค์สื่อ Motion Infographic ว่า การกำหนดจังหวะการเคลื่อนไหว สี และองค์ประกอบภาพอย่างเหมาะสม ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสาร ทำให้ผู้ชมเข้าใจและจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น ซึ่งหลักการดังกล่าวสามารถนำมาปรับใช้กับการออกแบบฉากเปิดเรื่องของซีรีส์ไทย เพื่อสร้างความเข้าใจและความประทับใจในช่วงเวลาสั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ นพดล อินทร์จันทร์ และอภิขญา อังคะวิภาต (2025) ศึกษาการออกแบบอัตลักษณ์ชุมชนได้กล่าวถึงการใช้อยู่ในการสะท้อนอัตลักษณ์ชุมชนสามารถสะท้อนถึงความสง่างามและเอกลักษณ์ท้องถิ่น สามารถสร้างความจดจำได้ง่ายขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า การประยุกต์ใช้ **Flat Design**, **Material Design** และ **Cinematic Sequence** อย่างเหมาะสมในบริบทของซีรีส์ไทย จะช่วยสร้างสมดุลระหว่างความงามทางศิลปะกับประสิทธิภาพในการสื่อสาร ตอบโจทย์รสนิยมของผู้ชมยุคใหม่ และส่งเสริมอัตลักษณ์ของซีรีส์ไทยให้โดดเด่นในระดับสากลได้อย่างยั่งยืน

ผลการวิจัยในส่วนของ เทคนิคการเคลื่อนไหว (Motion Techniques) พบว่าเทคนิค **Linear Move** (63%) และ **Dissolve** (32%) ถูกนำมาใช้มากที่สุด เนื่องจากช่วยสร้างความลื่นไหลและประสบการณ์รับชมที่สบายตา ส่วนเทคนิคที่ซับซ้อนกว่า เช่น **Flip** และ **Spin** ถูกใช้เฉพาะในบางกรณี (15% และ 11% ตามลำดับ) เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและเอกลักษณ์ให้กับฉากเปิดเรื่อง ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ (Wang and Bodenheimer 2008) ในบทความ “*Synthesis and Evaluation of Linear Motion Transitions*” ที่อธิบายว่าการเคลื่อนไหวแบบ Linear Transition ช่วยสร้าง “ความต่อเนื่องทางสายตา (Visual Continuity)” และ “จังหวะการรับรู้ (Perceptual Rhythm)” ในสื่อมัลติมีเดีย โดยเฉพาะในงานเปิดเรื่อง การเคลื่อนไหวที่เรียบง่ายแต่มีทิศทางชัดเจนทำให้ผู้ชมเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของภาพได้เป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับเทคนิค **Linear Move** ที่พบว่ามีการใช้สูงสุดในการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวของซีรีส์ ขณะเดียวกัน (Turgut 2012) ในบทความ “*Kinetic Typography in Movie Title Sequences*” อธิบายว่าเทคนิคการปรากฏและจางหาย (Fade / Dissolve) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการสื่ออารมณ์และโทนของเรื่อง ช่วยให้ผู้ชมเชื่อมโยงกับเนื้อหาได้รวดเร็ว และทำหน้าที่เป็น “ภาษาเชิงสัญลักษณ์ของภาพเคลื่อนไหว” ที่ส่งอารมณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในบริบทไทย ทักษิณา สุขพัทธ์ และ ทรงศรี สรณสถาพร (2560) เรื่อง “การศึกษาองค์ประกอบของเทคนิคโมชันกราฟิกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้” ได้อธิบายไว้ว่าการเคลื่อนไหวที่มีจังหวะต่อเนื่องและเข้าใจง่าย เช่น Linear และ Dissolve ช่วยให้ผู้ชมเกิดสมาธิและจดจำสาระได้ดีกว่าการใช้เทคนิคซับซ้อน สอดคล้องกับลักษณะการรับชมของผู้ชมไทยที่ให้ความสำคัญกับความเรียบง่ายและการเล่าเรื่องที่เป็ธรรมชาติ

เป็นข้อสรุปได้ว่าการประยุกต์เทคนิคทั้งสองในซีรีส์ไทยจึงไม่เพียงเพิ่มความงามทางภาพ แต่ยังสอดคล้องกับพฤติกรรมการรับชมและรสนิยมทางวัฒนธรรมของผู้ชมไทยยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. งานวิจัยนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในด้านการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหว เช่น การวิจัยผลกระทบของการออกแบบที่มีต่อการจดจำและความประทับใจของผู้ชม
2. การจัดทำแนวทางหรือมาตรฐานการออกแบบ Title Sequence สำหรับซีรีส์แต่ละประเภทควรมีการพัฒนาคู่มือหรือแนวทางมาตรฐานที่กำหนดเอกลักษณ์ของแต่ละแนวซีรีส์อย่างชัดเจน เช่น ซีรีส์แนวดราม่าอาจใช้เทคนิค

Dissolve และตัวอักษรแบบ Serif เพื่อสื่ออารมณ์ที่ละเอียดและลึกซึ้ง ในขณะที่แนวแอคชั่นอาจใช้เทคนิค Flip หรือ Linear Move เพื่อสร้างความตื่นเต้นและพลังภาพ แนวทางนี้จะช่วยยกระดับคุณภาพการผลิตและสร้างเอกภาพในการออกแบบซีรีส์ไทย

3. หากมีการศึกษาด้านการออกแบบกราฟิกเคลื่อนไหวในอนาคตควรมีการศึกษาในเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อวัดผลกระทบของรูปแบบการเคลื่อนไหวที่มีผลต่ออารมณ์และการจดจำของผู้ชม

4. เสนอให้มีการพัฒนาแนวทางการออกแบบที่เชื่อมโยง “อัตลักษณ์ไทย” เข้ากับ “ภาษาภาพร่วมสมัย” ผ่านองค์ประกอบ เช่น โทนสี ลวดลาย หรือสัญลักษณ์ที่สะท้อนวัฒนธรรมไทย เพื่อสร้างงานกราฟิกเคลื่อนไหวที่มีความร่วมสมัยแต่ยังคงรากทางวัฒนธรรม

5. ควรมีการร่วมกันทำวิจัยและทำความเข้าใจระหว่างสถาบันการศึกษาและอุตสาหกรรมสื่อโดยเฉพาะการร่วมมือกับสตูดิโอซีรีส์หรือแพลตฟอร์ม OTT ไทย เช่น TrueID, VIU, หรือ Netflix Thailand เพื่อทดสอบต้นแบบ (Prototype) ของ Title Sequence ที่ออกแบบตามแนวทางวิจัย เพื่อสร้างฐานข้อมูล สำหรับการออกแบบฉากเปิดเรื่องในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

ทักษิณา สุขพัทธ์, และ ทรงศรี สรณสถาพร. (2560). การศึกษาแนวทางการออกแบบโมชันกราฟิกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วไลยอลงกรณ์, 12(1), 261–268. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/vrurdihsjournal/article/view/85225>

ณัฏพร กองสิน, พรรณเพ็ญ ชายปรีชา, และ ชัยพร พานิชรุ้งรัตน์. (2562). การออกแบบสื่อกราฟิกเคลื่อนไหว 2 มิติ เพื่อช่วยในการจดจำพยัญชนะไทย. ใน รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2562. มหาวิทยาลัยรังสิต. สืบค้นจาก <https://rsucon.rsu.ac.th/proceeding/article/2116>

เอกสารอ้างอิง

- นพดล อัครคหสิน. (2562). **เทคนิคและกระบวนการสร้างสรรค์สื่อ Motion Infographic เพื่อใช้ในสื่อออนไลน์**. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สืบค้นจาก <http://dspace.bu.ac.th/handle/123456789/4095>
- นพดล อินทร์จันทร์, และ อภิษฎา อังคะวิภาต. (2025). การออกแบบอัตลักษณ์จังหวัดพัทลุงเพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว. **วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม**, 13(1), 48–58
- Daswani, M. (2025, July 31). **Southeast asia records streaming subs growth**. Retrieved from WORLD SCREEN website: <https://worldscreen.com/southeast-asia-records-streaming-subs-growth/>
- Ju, H. (2020). Korean TV drama viewership on Netflix: Transcultural affection, romance, and identities. **Journal of International and Intercultural Communication**, 13(1), 32–48. <https://doi.org/10.1080/17513057.2019.1606269>
- Kuo, C.-W. (2024). The global success of netflix with korean contents: The collaboration between the Korean government and local OTTs. **INContext: Studies in Translation and Interculturalism**, 4(1), 162–186. <https://doi.org/10.54754/incontext.v4i1.73>
- Lupton, E., & Phillips, J. C. (2015). **Graphic Design: The New Basics**. New York, NY u.a.: Princeton Architectural Press.
- Paramitha, D. (2025). **Southeast asia streaming market surge in Q2 with K-dramas driving viewership**. Retrieved from Seasia.co website: <https://seasia.co/2025/08/02/southeast-asia-streaming-market-surge-in-q2-with-k-dramas-driving-viewership>
- Turgut, O. P. (2012). Kinetic typography in movie title sequences. **Procedia – Social and Behavioral Sciences**, 51, 583–588. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042812002750>
- Turgut, O. P. (2012). Kinetic typography in movie title sequences. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 51, 583–588. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.08.209>
- Wang, H., Wexler, Y., Ofek, E., & Hoppe, H. (2008). Factoring repeated content within and among images. **ACM Transactions on Graphics**, 27(3), 1–10. <https://doi.org/10.1145/1360612.1360613>
- Wayne, M. L., & Ribke, N. (2024). Loved everywhere?: Netflix's top 10 and the popularity of geographically diverse content. **Convergence**, 30(4), 1348–1364. <https://doi.org/10.1177/13548565241265504>